

Θεόκλητος Διονυσιάτης: «Ο Σκητιώτης Καλλίνικος»

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές

(για πρώτη φορά στο διαδίκτυο)

Το απόγευμα κατήλθομεν εις την σκήτην του Κουτλουμουσίου. μας είχαν συστήσει κάποιον διάσημον ασκητήν. Μόλις εφθάσαμεν εις την Σκήτην, θανάσιμος μελαγχολία κατέλαβεν τας ψυχάς μας. Τα σπίτια -καλύβες, παλαιωμένες και μικρές. Σιωπή βαθεία εβασίλευεν. Η Σκήτη κλεισμένη εις τον εαυτόν της, ασφυκτιούσε μέσα εις τον λάκκον όπου εκτίσθη.

Δύο αδέρφια δίδυμα, κυπαρρίσια τριακοσίων ετών, δεσπόζουν εις όλην την περιοχήν. Προσκυνήσαμε τον ιατρόν άγιον Παντελεήμονα και εδροσίσθημεν εις το παγερώτατον αγίασμά του. Εχαιρετήσαμεν ταπεινούς μοναχούς και ελάβομεν τας ευχάς των....

Επεσκέφθημεν τον ασκητήν Καλλίνικον. Μας υπεδέχθη με χαράν ανυπόκριτον. Ήτο τύπος αγίου ανθρώπου, αγνισμένου εις την κάμινον της ασκήσεως. Γέρων, αλλά θαλλερός, υψηλός, χλωμός και χαρίεις. Οι οφθαλμοί του βαθουλωμένοι και φωτεινοί. Ωμοίαζε με άρχοντα, που εγκατέλειψε την τρυφήν του κόσμου και «υπήλθε» τον χρηστόν ζυγόν του Κυρίου... [\(περισσότερα...\)](#)